

ΕΤΟΣ 67ον

8 Σεπτεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (3458)

ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ Ή «ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ» ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ;

«Ὅποιος ἠυπαῖται τὸ ραβδί του, μισεῖ τὸν γιό του· μά ἐκεῖνος πού τόν ἀγαπάει, τὸν παιδαγωγεῖ μέ ἐπιμέλεια». Τά λόγια αὐτά ἀπό τὸ βιβλίον τῶν Παροιμιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μᾶς θυμίζουσι ὅτι ἡ σωστή ἀγάπη τῶν γονέων πρὸς τὰ παιδιά δέν ταυτίζεται πάντοτε μέ τὴν ἐπιείκεια, ἀλλὰ ἐνίοτε ἀπαιτεῖται καί ἡ ἀνάλογη αὐστηρότητα. Κλασικό παράδειγμα ἀπαράδεκτης ἐπιείκειας πατέρα πρὸς τὰ παιδιά του εἶναι ὁ ἀρχιερέας Ἡλὶ στήν Παλαιά Διαθήκη (Α΄ Βασ. 2,12-4,18), ὁ ὁποῖος πλήρωσε ἀκριβὰ τὴ θεομίσητη ἀνεκτικότητα του πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καί ἱερόσυλους γιούς του.

Ἡ ψευδὴς θρησκευτικότητα

Δέν θά ἦταν δυνατόν ὁ βαθύς γνώστης τῶν Γραφῶν ἀπόστολος Παῦλος νά ξεχνάει αὐτὸ τὸ δίδαγμα· γι' αὐτὸ ὡς γνήσιος πνευματικὸς πατέρας καί διδάσκαλος δέν «ἐφείδετο τῆς βακτηρίας αὐτοῦ», ὅποτε χρειαζόταν. Αὐτὸ φαίνεται ἰδιαίτερα στήν πρὸς Γαλιάτας ἐπιστολή του, ἡ ὁποία –ὄχι ἄδικα– χαρακτηρίζεται «πυρακτωμένη». Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐνισχύει τὸν χαρακτηρισμό λέγοντας ὅτι ὁλόκληρη ἡ ἐπιστολή «γέμει θυμοῦ καί μεγάλου φρονήματος»· καί ἐπαναλαμβάνοντας μέ ἄλλα λόγια τὸ ρητό ἀπὸ τίς Παροιμίες καταλήγει: «Τὸ νά συμπεριφέρεται κανεὶς μέ ἐπιείκεια στοὺς μαθητές του, ὅταν ἔχουν ἀνάγκη αὐστηρότητας, αὐτὸ δέν εἶναι γνώρισμα διδασκάλου, ἀλλὰ καταστροφέα καί ἐχθροῦ».

Ὁ παιδαγωγικὸς θυμὸς τοῦ Ἀποστόλου εἶναι ἐμφανὴς καί στή σημερινή ἀποστολική περικοπή, πού ἀποτελεῖ ἐπίλογο καί οὐσιαστικά ἀνακεφαλαίωση τῆς ἐπιστολῆς. Τὴν ἐνταση τῶν λόγων του θέλει νά αὐξήσει καί ἡ δὴλωση του ὅτι τὴν ἔγραψε μέ τὸ ἴδιο του τὸ χέρι. Κλείνοντας, λοιπόν, τὴν ἐπιστολή του ξεσκεπάζει πάλι τὴν ὑποκρισία καί τὰ ταπεινά ἐλατήρια ἐκείνων τῶν ψευδαδέλφων πού ἀνάγκαζαν τοὺς ἐξ ἔθνῶν χριστιανούς νά περιτέμνονται. Σκοπὸς τους ἦταν ἀφενὸς ἡ ἐπίδειξη ἐνός θρησκευτικοῦ «καθωσπρεπισμοῦ», ἀφετέρου ἡ καύχη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ς' 11-18)

Ἡ καινή κτίσις

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσονται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ση πού θά τοὺς ἔδινε ἡ ἄγρα ὀπαδῶν. Ἡ νοσηρὴ προσκόλλησή τους σέ ἐξωτερικές νομικές διατάξεις –καὶ ιδιαίτερα στήν περιτομή– τοὺς προκαλοῦσε αὐτὴ τὴν κενόδοξη ἀγωνία γιὰ δῆθεν εὐπρόσωπη θρησκευτικότητα. Φυσικὰ ἐπρόκειτο γιὰ ὑποκριτικὴ καὶ ψευδὴ θρησκευτικότητα, πού οὐσιαστικά ἀκύρωνε τὸ ὑγιὲς πνεῦμα τοῦ Νόμου· «σκοτώνονταν» νά ἀρέσουν στοὺς ἰουδαϊζόντες, ἐπειδὴ κατὰ βάθος φοβοῦνταν μήπως διωχθοῦν ἐξαιτίας τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

Τό καύχημα τοῦ Σταυροῦ

Ἡ προτίμηση τῆς ἀκίνδυνης καὶ συχνά τῆς ἐπικερδοῦς θρησκευτικότητας συνθίξεται καὶ στὶς μέρες μας. Ὁ χριστιανισμὸς τοῦ Σταυροῦ θεωρεῖται, ἂν ὄχι ἐπικίνδυνος, τουλάχιστον πολὺ ἀκριβός. Ἀντίθετα, ἡ τήρηση ἀποκλειστικά καὶ μόνο κάποιων ἐξωτερικῶν τύπων δέν κοστίζει καὶ πολὺ· γι' αὐτὸ δέν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι πού τοὺς βολεῖ νά προσκολληῶνται ἄρρωστα σ' αὐτούς. Ἀπὸ τὸ νά συγχωρήσει, λόγου χάριν, κανεὶς αὐτόν πού τὸν ἀδίκησε εἶναι πιὸ βολικό τὸ νά πηγαίνει ἀπὸ τὸ ἓνα προσκύνημα στὸ ἄλλο· ἀπὸ τὸ νά πεῖ «καλημέρα» στὸν ἐχθρό του εἶναι πιὸ εὐκόλο τὸ νά νηστεύει. Δέν εἶναι λοιπὸν σπάνιο αὐτοὶ οἱ ὄντως χρήσιμοι καὶ χωρητικοὶ τῆς οὐσίας τύποι νά ἀπομονώνονται καί, ἄδειοι ἀπὸ κάθε οὐσία, νά ἀποδητοποιοῦνται καὶ νά γίνονται «φθνές» σημαῖες καὶ λάβαρα τῆς Ὁρθοδοξίας. Τέτοιες «σημαῖες» μπορεῖ νά γίνοναι ἡ νηστεία, τὸ κομποσχοῖνι, ὁ θρησκευτικὸς τουρισμὸς, ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἔθνοφυλετισμὸς καὶ ἄλλα.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ πρῶν «ἄμεμπτος κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ», τώρα δέν καυχίεται γιὰ τὸ ὅτι μετὰ τὴ μεταστροφή του ἀνέβηκε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ. Μοναδικό του καύχημα θεωρεῖ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ· καὶ μετὰ τὸ στόμα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου ὁμολογεῖ: «Γιὰ μένα ὁ Χριστὸς ἔπαθε ὅσα ἔπαθε· γιὰ μένα τὸν δοῦλο, τὸν ἐχθρό του, τὸν ἀχάριστο. Αὐτὸς δέν ντραπή-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυτᾶτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοι μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε, ἀπλῶς καί μόνον διά νά μή καταδιώκωνται διά τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοί πού περιτέμνονται, φυλάττουν τόν νόμον, ἀλλά θέλουν νά περιτέμνεσθε σεις, διά νά καυχηθοῦν διά τήν συμμόρφωσίν σας εἰς ἓνα ἐξωτερικόν τύπον. Εἰς ἐμέ δέ μή γένοιτο νά καυχηθῶ διά τίποτε ἄλλο παρά διά τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγώ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλά ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἄς ἔλθῃ εἰς αὐτούς καί ἔλεος, καί εἰς τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τό ἐξῆς ἄς μή μέ ἐνοχλῆ κανείς, διότι ἐγώ βαστάζω εἰς τό σῶμά μου τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνευμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

κε νά σταυρωθεῖ γιά μένα, καί ἐγώ νά ντρέπομαι γιά τόν Σταυρό του;». Καί ὄχι μόνο δέν τόν ντράπηκε, ἀλλῆλα ὄλη του τή ζωή ζοῦσε τό «ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται κάγώ τῷ κόσμῳ». Ἔτσι ἔγινε καί αὐτός νεκρός γιά τόν κόσμο, καί ὁ κόσμος νεκρός γι' αὐτόν.

Τά στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Πρόκειται βέβαια γιά μιά ζωοποιό νέκρωση· διότι μέ τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ ὄλα ἔγιναν πλέον «καινούργια κτίση». Ὁ κόσμος τῆς εἰδωλοπατρίας καί ὁ κόσμος τῆς ἰουδαϊκῆς τυποπατρίας ἀνήκουν καί οἱ δύο στό παρελθόν. Ἡ δέ καινούργια κτίση εἶναι ὁ ἀναστημένος τρόπος ζωῆς πού μᾶς δόθηκε μέ τό ἅγιο Βάπτισμα. Δέν παύει ὁμως νά εἶναι συνεχῆς συσταύρωση μέ τόν Χριστό «σύν τοῖς παθήμασιν καί ταῖς ἐπιθυμίαις», ὅπως πάλη θά πεί στούς Γαλιάτες ὁ Παῦλος. Γι' αὐτό καί θά κηλείσει αὐτή τήν ἐπιστολή –πού ἐπίσης δίκαια ὀνομάστηκε καί «ἐπιστολή τοῦ Σταυροῦ»– μέ ἓνα ἀπολογητικό ξέσπασμα γεμάτο πόνο: «Στό ἐξῆς πάπτε νά μοῦ προκαλεῖτε κόπους καί ἐνοχλήσεις ζητώντας μου νά ἀπολογηθῶ γι' αὐτά πού κάνω· γιατί ἐγώ βαστάζω στό σῶμα μου τά σημάδια τῶν πληγῶν πού ὑπέστην χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ». Καί μέ τό χρυσό του «ἠχεῖο», τόν ἅγιο Ἰωάννη, θά ἀντηχήσει: «Τά στίγματά μου φωνάζουν δυνατότερα ἀπό σάλπιγγα σέ ἐκείνους πού μέ ἀμφισβητοῦν. Ἄν κάποιος ἐβλεπε στρατιώτη πληγωμένο μέ ἀμέτρητα τραύματα, θά ἀνεχόταν νά τόν κατηγοροῦν σάν δειλό καί προδότη;».

Ἀρχιμ. Β. Λ.

8 Σεπτεμβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.
Χρυσοστόμου Σμύρνης καί τῶν σὺν αὐτῷ ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν
καταστροφὴν μαρτύρων (1922).

Ἦχος: γ´ – Ἐωθινόν: Α´ – Ἀπόστολος: Γαλ. ς´ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ´ 13-17.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Σεπτεμβρίου, μετὰ τὴν Ὑψωσιν.
Ἀπόστολος: Γαλ. β´ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. π´ 34 - θ´ 1.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἡ προσφορά τῆς ἀνόθευτης καί εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἀποτελεῖ τὸ κίνητρο τῆς δημιουργίας καί λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας. Οἱ συμμετέχοντες σ' αὐτὴν τὴν ἐκπαιδευτικὴ δραστηριότητα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἡ ὁποία προσφέρεται δωρεάν, ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ βοηθήσουν ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται τὴν ἀκοή, ἔχοντας ὅμως ἄλλες διεξόδους ἐπικοινωνίας καί οἱ ὅποιοι συγχρόνως διψοῦν νὰ μάθουν γιὰ τὸν Θεὸ καί τὴν Ἐκκλησία.

- Ἐναρξη μαθημάτων: Τὴν Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου θά γίνει ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται:
α. στό Γραφεῖο Κατηχέσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί νὰ λαμβάνουν πληροφορίες στὴν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στὴν ἐνότητα *Ποιοὶ εἴμαστε – Τομέας Κατηχέσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στὴν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικὰ ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικὲς-κατηχητικὲς δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχέσεως.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διαγέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr